

EUROOPA PARLAMENT

2014–2019

Istungidokument

A8-0242/2015

23.7.2015

RAPORT

ELi õiguse kohaldamise järelevalvet käsitleva 30. ja 31. aastaaruande (2012–2013) kohta
(2014/2253(INI))

Õiguskomisjon

Raportöör: Kostas Chrysogonos

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS.....	13
KODANIKUVABADUSTE, JUSTIITS- JA SISEASJADE KOMISJONI ARVAMUS.....	17
PÕHISEADUSKOMISJONI ARVAMUS	22
PETITSIOONIKOMISJONI ARVAMUS.....	26
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	32

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

ELi õiguse kohaldamise järelevalvet käsitleva 30. ja 31. aastaaruande (2012–2013) kohta (2014/2253(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 30. aastaaruannet ELi õiguse kohaldamise järelevalve kohta (2012) (COM(2013)0726),
 - võttes arvesse ELi õiguse kohaldamise järelevalvet käsitlevat 31. aastaaruannet (2013) (COM(2014)0612),
 - võttes arvesse komisjoni aruannet „Katseprojekti „EU Pilot” hindamise aruanne” (COM(2010)0070),
 - võttes arvesse komisjoni aruannet „Katseprojekti „EU Pilot” teine hindamisaruanne” (COM(2011)0930),
 - võttes arvesse komisjoni 20. märtsi 2002. aasta teatist suhtlemisest ühenduse õiguse rikkumise kohta kaebuse esitajaga (COM(2002)0141),
 - võttes arvesse komisjoni 2. aprilli 2012. aasta teatist „Liidu õiguse kohaldamise kohta kaebuse esitanuga suhtlemise ajakohastamine” (COM(2012)0154),
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkulepet¹,
 - võttes arvesse oma 4. veebruari 2015. aasta resolutsiooni 29. aastaaruande kohta Euroopa Liidu õiguse kohaldamise järelevalve kohta (2011)²,
 - võttes arvesse uuringut „The impact of the crisis on fundamental rights across Member States of the EU - Comparative analysis” (Kriisi mõju põhiõigustele ELi liikmesriikides. Võrdlev analüüs)³,
 - võttes arvesse komisjoni poolt 19. mail 2015 vastu võetud parema õigusloome paketti,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52 ja artikli 132 lõiget 2,
 - võttes arvesse õiguskomisjoni raportit ning keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni, kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni, põhiseaduskomisjoni ning petitsioonikomisjoni arvamusi (A8-0242/2015),
- A. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artikli 17 kohaselt loetakse komisjoni peamiseks ülesandeks aluslepingute täitmise järelevalvet;

¹ ELT C 304, 20.11.2010, lk 47.

² ELT C 51 E, 22.2.2013, lk 66.

³ Poliitikaosakond C: kodanike õigused ja põhiseadusküsimused; kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni jaoks (2015).

- B. arvestades, et vastavalt Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõikele 1 on Euroopa Liidu põhiõiguste hartal aluslepingutega võrreldes samaväärne õigusjõud ning see on ette nähtud liidu institutsioonidele, organitele ja asutustele ning liikmesriikidele üksnes liidu õiguse kohaldamise korral (Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 51 lõige 1);
- C. arvestades, et vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 258 esimesele ja teisele lõigule esitab komisjon liikmesriigile põhjendatud arvamuse, kui ta on arvamusel, et liikmesriik ei ole täitnud aluslepingutest tulenevat kohustust, ning komisjon võib anda asja Euroopa Liidu Kohtusse, kui asjaomane riik ei järgi seda arvamust komisjoni seatud tähtaja jooksul;
- D. arvestades, et Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkuleppes sätestatakse kõiki ametliku teatamise kirjal põhinevaid rikkumismenetlusi käsitleva teabe jagamine, kuid ei hõlmata mitteametlikku EU Piloti menetlust, mis eelneb ametlike rikkumismenetluste algatamisele;
- E. arvestades, et Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41 määratletakse õigus heale haldusele kui igapäevane õigus sellele, et liidu institutsioonid käsitleksid tema küsimusi erapooletult, õiglaselt ja mõistliku aja jooksul, ning ELi toimimise lepingu artiklis 298 sätestatakse, et liidu institutsioone, organeid ja asutusi abistab nende ülesannete täitmisel avatud, tõhus ja sõltumatu Euroopa halduskorraldus;
- F. arvestades, et Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 51 kohaselt piirdub liikmesriikide kohustus järgida hartat üksnes olukordades, kus nad kohaldavad ELi õigust, kuid ei sätestata sellist piirangut kohustustele, mis on hartast tulenevalt ette nähtud ELi institutsioonidele, organitele ja asutustele;
- G. arvestades, et hiljutise finantskriisiga seoses on liikmesriigid võtnud meetmeid, mis ohustavad ELi esmast õigust, eelkõige sätteid, mis käsitlevad sotsiaalsete ja majanduslike õiguste kaitset;
1. märgib, et kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 27. oktoobri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta on komisjon andnud kahele seadusandjale aru selle deklaratsiooni rakendamisest;
 2. tunneb heameelt komisjoni koostatud ELi õiguse kohaldamise järelevalvet käsitleva 30. ja 31. aastaaruande üle ning märgib, et nende aruannete kohaselt olid neli peamist valdkonda, milles liikmesriikide suhtes algatati 2012. aastal ülevõtmisega seotud rikkumismenetlusi, transport, tervise- ja tarbijakaitse, keskkonnakaitse ning siseturu ja teenustega seotud küsimused, samas kui 2013. aastal olid kõige probleemsemad valdkonnad keskkond, tervise- ja tarbijakaitse, siseturg ja teenused ning transport; tuletab siiski meelde, et see järelhindamine ei asenda komisjoni kohustust teostada tõhusat ja õigeaegset järelevalvet ELi õigusaktide kohaldamise ja rakendamise üle, ning märgib, et parlament võiks olla abiks õigusaktide rakendamise läbivaatamisel komisjoni kontrollimise abil;
 3. tuletab meelde, et Euroopa Liidus, mis on rajatud õigusriigi põhimõttele ning õiguskindlusele ja prognoositavusele, peavad ELi kodanikud õigusega saama esimestena selget, arusaadavat, läbipaistvat ja õigeaegset teavet (interneti ja muude

vahendite kaudu) selle kohta, kas ja millised siseriiklikud õigusnormid on ELi õigusaktide ülevõtmisel vastu võetud ning millised riigiasutused vastutavad nende nõuetekohase rakendamise eest;

4. märgib, et kodanikud ja ettevõtted eeldavad, et õigusraamistik on lihtne, prognoositav ja usaldusväärne;
5. nõuab tungivalt, et komisjon võtaks õigusaktide koostamisel ja hindamisel rohkem arvesse seda, millise koormuse need võivad VKEdele põhjustada;
6. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles koordineerima oma jõupingutusi õigusloomeprotsessi varasemas etapis, eesmärgiga tagada, et lõpptulemust saab rakendada tõhusamalt;
7. märgib, et ELi õiguse hilinenud ja ebaõige ülevõtmine ning halb kohaldamine võib tuua kaasa erinevused liikmesriikide vahel ning moonutada võrdseid tingimusi kogu ELis;
8. kutsub komisjoni üles kohtlema kõiki liikmesriike võrdselt, olenemata nende suurusest või sellest, millal nad ELiga liitusid;
9. märgib, et ELi õigusaktide rakendamine ja ülevõtmine on liikmesriikides jätkuvalt ebaühtlane ning koos keeleprobleemide, liigse bürokraatia ja teadmiste puudusega on loonud kodanike ootustele mittevastava liidu; märgib, et teises liikmesriigis elada, töötada või ettevõtlusega tegeleda soovivad kodanikud seisavad igapäevaselt silmitsi jätkuvate probleemidega, mis on tingitud ELi õiguse ebaühtlasest rakendamisest liikmesriikide õigussüsteemides;
10. tuletab meelde, et vastavalt ELi lepingu artiklile 17 vastutab komisjon selle eest, et rakendatakse liidu õigust, sealhulgas Euroopa Liidu põhiõiguste hartat (ELi lepingu artikli 6 lõige 1), mille sätted on ette nähtud liidu institutsioonidele, organitele ja asutustele ning liikmesriikidele üksnes liidu õiguse kohaldamise korral (Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 51 lõige 1); tuletab meelde, et komisjonil on õigus algatada ELi toimimise lepingu artiklite 258–260 alusel rikkumismenetlusi, et tagada ELi õigusaktide järgimine; palub komisjonil siiski hõlbustada parlamendi ülesannete täitmist kaasseadusandjana ning anda parlamendile piisavat teavet ja aru;
11. märgib, et kokku lõpetati 731 rikkumismenetlust, kuna asjaomased liikmesriigid tõendasid oma õigusaktide vastavust ELi õigusele; juhib tähelepanu tõsiasjale, et 2013. aastal tegi Euroopa Kohus ELi toimimise lepingu artikli 258 alusel 52 otsust, millest 31 otsust (59,6 %) tehti liikmesriikide kahjuks; tuletab statistika mõistmiseks meelde, et praeguseni on kohus andnud 3274 (87,3 %) rikkumismenetluses tehtud otsuses õiguse komisjonile; palub komisjonil pöörata erilist tähelepanu kõigi kohtuotsuste tegelikule jõustamisele;
12. tunneb heameelt, et komisjon kasutab aktiivsemalt liikmesriikidele adresseeritud ELi uute õigusaktide rakendamise kavasad, sest see suurendab tõenäosust, et rakendamine toimub õigeaegselt ja korrektselt, ennetab ülevõtmise ja kohaldamisega seotud probleeme ning mõjutab omakorda esitatud petitsioonide arvu;

13. kordab, et komisjonil tuleks keskenduda tõhusale probleemide lahendamisele, tõhusale juhtimisele ja ennetavatele meetmetele, kuid soovib tal kaaluda lisaks ametlikele rikkumismenetlustele uusi viise, mille abil parandada ELi õigusaktide ülevõtmist ja jõustamist;
14. on jätkuvalt seisukohal, et ELi õigusaktid tuleb kõikide liikmesriikide õiguskorda võtta üle nõuetekohaselt ja viivitamatult; nõuab tungivalt, et liikmesriikide ametiasutused väldiksid ülereguleerimise (nn *gold-plating*) tava, kuna seetõttu tekivad liikmesriikide tasandil rakendamise käigus selged erisused, mis omakorda vähendavad austust Euroopa Liidu õiguse vastu, sest kodanikud saavad teadlikuks märkimisväärsetest erinevustest kogu ELis; juhib tähelepanu vajadusele suurendada koostööd Euroopa Parlamendi liikmete ning riiklike ja piirkondlike parlamentide Euroopa asjade komisjonide vahel; tunneb suurt heameelt Lissaboni lepingu uuenduse üle, mille kohaselt saab Euroopa Kohus kehtestada Euroopa Komisjoni taotluse korral liikmesriikidele karistusi hilinenud ülevõtmise eest, ilma et peaks ootama teist otsust; nõuab tungivalt, et ELi institutsioonid (nõukogu, komisjon, EKP) järgiksid ELi esmast õigust (aluslepingud ja põhiõiguste harta), kui nad kehtestavad teisese õiguse eeskirju või võtavad vastu majandus- ja sotsiaalküsimusi puudutavat poliitikat, mis mõjutab inimõigusi ja ühist heaolu;
15. võtab teadmiseks komisjoni kasutatud termini *gold-plating*, mis osutab ELi nõudmisi ületavatele kohustustele, st ülemäärastele normidele, suunistele ja menetlustele riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil, mis segab eeldatud poliitiliste eesmärkide saavutamist; kutsub komisjoni üles seda terminit selgelt määratlema; rõhutab, et niisugune määratlus peab tegema selgeks, et liikmesriikidel on õigus kehtestada vajaduse korral rangemaid norme, võttes samal ajal arvesse asjaolu, et suurem ühtlustamine ELi keskkonnaõiguse rakendamisel on oluline siseturu toimimise jaoks;
16. märgib, et varasema aastaga võrreldes väiksem hilinenud ülevõtmisega seotud rikkumismenetluste arv 2012. aastal tulenes peamiselt tõsiasjast, et võrreldes varasemate aastatega oli 2012. aastal vaja üle võtta vähem direktiive; tunnistab siiski, et 2013. aastat käsitlev statistika näitab hilinenud ülevõtmisega seotud rikkumismenetluste tegelikku vähenemist – niisuguste rikkumiste arv jõudis selle aasta lõpuks viie aasta madalaimale tasemele –, mida võib pidada ülevõtmata jätmise korral kohaldatava ELi toimimise lepingu artikli 260 lõikes 3 ettenähtud karistustega seotud kiirmenetluse positiivseks tagajärjeks;
17. märgib, et hilinenud ülevõtmisega seotud rikkumiste vähenemine 2013. ja 2012. aastal ning viimase viie aasta jooksul võib olla seotud EU Piloti ja teiste mehhanismide kasutamisega (k.a SOLVIT 2) ning ELi toimimise lepingu artikli 260 lõikes 3 ettenähtud kiirmenetluse kasutuselevõttuga karistuste määramiseks ülevõtmata jätmise korral; toonitab, et direktiivide õigeaegne ülevõtmine peab jääma komisjoni põhiliseks prioriteediks ning et ülevõtmise tähtaegu tuleb jõustada;
18. juhib tähelepanu asjaolule, et uute EU Piloti juhtumite arv on vaadeldava ajavahemiku jooksul suurenenud eelkõige keskkonna, maksustamise, õiguse ja tolliga seotud valdkondades, ja et menetletavate rikkumisuhtumite arv on vähenenud, mis osutab ELi õigusaktide rakendamise seotud positiivsele suundumusele liikmesriikides ning

näitab, et EU Pilot on tõhus vahend võimalike rikkumiste varajaseks lahendamiseks; on siiski arvamusel, et tuleks teha suuremaid jõupingutusi ELi õigusaktide jõustamise vallas, et tugevdada selle läbipaistvust ning ülevaadet kaebuste esitajate ja huvitatud osaliste jaoks, ning peab kahetsusväärseks asjaolu, et korduvatele taotlustele vaatamata ei ole parlamendil siiani piisavat juurdepääsu teabele EU Pilot menetluse ja menetletavate juhtumite kohta; märgib, et EU Piloti õiguslikku staatust ja legitiimsust tuleb tugevdada ning arvab, et seda oleks võimalik saavutada suurema läbipaistvuse ning kaebuste esitajate ja Euroopa Parlamendi suurema osaluse abil;

19. palub seepärast uuesti, et komisjon teeks ettepaneku siduvate eeskirjade kohta määruse vormis, võttes uueks õiguslikuks aluseks ELi toimimise lepingu artikli 298, et tagada põhiõiguste harta artiklis 41 sätestatud kodanike õiguse heale haldusele täielik austamine;
20. tunnistab, et esmane vastutus ELi õigusaktide korrektse rakendamise ja kohaldamise eest lasub liikmesriikidel, ja toonitab, et Euroopa institutsioonide ülesanne on austada ELi esmast õigust, kui nad loovad ELi teisest õigust või otsustavad, rakendavad ja kehtestavad liikmesriikidele sotsiaal-, majandus- või muud poliitikat, ning toonitab samuti nende kohust abistada liikmesriike kõigi nende käsutuses olevate vahenditega demokraatlike ja sotsiaalsete väärtuste austamiseks tehtavates jõupingutustes ning ELi õigusaktide ülevõtmisel kokkuhoiu ja majanduslike piirangute ajal; tuletab meelde, et ELi institutsioonid on kohustatud lähtuma subsidiaarsuse põhimõttest ja liikmesriikide õigustest;
21. väljendab muret, et kokkuhoiumeetmed, mille ELi institutsioonid kehtestasid kahe aastaaruandega hõlmatud vaatlusalusel perioodil liigsetes võlgades olevatele ELi liikmesriikidele ning mis seejärel lisati enne siseriiklikesse õigusaktidesse ülevõtmist ELi teisestesse õigusaktidesse, ja eriti avaliku sektori kulutuste suured kärped on vähendanud oluliselt liikmesriikide haldusasutuste ja kohtute suutlikkust täita oma kohustust rakendada ELi õigust nõuetekohaselt;
22. on arvamusel, et majanduslike kohandamisprogrammidega hõlmatud liikmesriigid peaksid siiski saama täita oma kohustust austada sotsiaalseid ja majanduslikke õigusi;
23. tuletab meelde, et ELi institutsioone seovad aluslepingud ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta isegi siis, kui nad tegutsevad rahvusvaheliste laenuandjate rühmade (nn troikade) liikmetena;
24. toonitab, et on ülioluline, et ELi institutsioonid järgivad aluslepinguid; märgib, et komisjoni peab aitama liikmesriikidel ELi õigusakte nõuetekohaselt rakendada, et tugevdada toetust ELile ja usaldust selle legitiimsuse vastu; ergutab komisjoni avaldama mureküsimusi, mida liikmesriigid tõstatavad rakendamise ajal; toonitab, et riiklike parlamentide toetus õigusaktide ülevõtmisel on väga oluline parandamiseks ELi õigusaktide kohaldamist, ja nõuab seepärast, et tihendataks dialoogi riiklike parlamentidega, ka siis, kui esineb subsidiaarsusega seotud muresid; tunnistab regulaarsete järeelhindamiste kesksel rolli ja seda, kui tähtis on küsida riiklike parlamentide seisukohti, et lahendada selliseid õigusaktides esinevaid probleeme või kitsaskohti, mis ei ole varem ilmsiks tulnud;

25. märgib, et õigus pöörduda petitsiooniga Euroopa Parlamendi poole on üks Euroopa kodakondsuse alussambaid, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 44 ja ELi toimimise lepingu artiklis 227; juhib tähelepanu tõsiasi, et nimetatud õigus pakub vajalikke, kuid ebapiisavaid vahendeid avalikkuse osaluse suurendamiseks ELi otsustusprotsessis ning sellel on oluline roll võimalike lünkade ja liikmesriikide poolsete ELi õiguse rakendamisel esinevate rikkumiste tuvastamisel ja hindamisel ning ELi institutsioonide nendest teavitamisel; rõhutab sellega seoses petitsioonikomisjoni väga olulist osa ELi kodanike, parlamendi, komisjoni ja liikmesriikide parlamentide vahelise ühenduslülina;
26. väljendab heameelt selle üle, et komisjon tunnistab kaebuse esitaja olulist rolli ELi õiguse rikkumiste tuvastamisel;
27. tuletab meelde, et Euroopa institutsioonid ning eelkõige komisjon ja nõukogu peavad täielikult kohaldama ja täitma läbipaistvuse ja dokumentide juurdepääsetavuse küsimuses ELi õigust ja väljakujunenud kohtupraktikat; nõuab sellega seoses määruse (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele)¹ ning sellega seotud Euroopa Liidu Kohtu otsuste tulemuslikku kohaldamist;
28. toonitab, et EL on loodud kui õigusriigil ja inimõiguste austamisel rajanev liit (ELi lepingu artikkel 2); kordab, et liikmesriikide ja ELi institutsioonide tegevuse ja tegevusetuse tähelepanelik jälgimine on äärmiselt tähtis, ja toonitab, et seoses komisjoni poolt väidetavalt lahendatud probleemidega parlamendile esitatud petitsioonide ja komisjonile esitatud kaebuste arv näitab, et kodanikud pööravad üha suuremat tähelepanu vajadusele ELi õigusakte paremini kohaldada; palub komisjonil kiiremini ja selgemini reageerida kodanike teatamistele, mis on seotud liidu õiguse rikkumistega;
29. märgib, et 2013. aastal lõpetati arvukad rikkumisjuhtumid enne Euroopa Kohtusse jõudmist, ja et ainult väike osa ehk umbes 6,6 % lõpetati kohtuotsusega; on seepärast seisukohal, et äärmiselt oluline on jälgida ka edaspidi tähelepanelikult liikmesriikide tegevust, arvestades tõsiasi, et mõned petitsioonides käsitletud probleemid jäävad siiski alles ka pärast menetluse lõpetamist;
30. tunneb heameelt tõsiasi üle, et komisjon näeb petitsioonides üha tähtsamat teabeallikat seoses kodanike kaebustega, mida esitatakse riiklike asutuste ja ka Euroopa Liidu vastu, ning seoses ELi õiguse võimalike rikkumistega õiguse tegeliku rakendamise käigus, mis ilmneb kahes aastaaruandes petitsioonidele osutatud erilisest tähelepanust; märgib, et sellega on vastavalt kaasnenud selliste petitsioonide arvu kasv, mille petitsioonikomisjon on saatnud teabenõudega edasi Euroopa Komisjonile; peab siiski kahetsusväärseks, et kui komisjonil palutakse vastata, viibib paljude petitsioonide puhul komisjonilt vastuse saamine;
31. märgib samuti vajadust konstruktiivse dialoogi järele liikmesriikidega petitsioonikomisjoni raamistikus ning palub petitsioonidega seotud liikmesriikidel saata oma esindajad sõna võtma parlamendikomisjoni koosolekutel;

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43).

32. juhib tähelepanu asjaolule, et ELi kodanike või liikmesriigi elanike esitatud petitsioonid viitavad ELi õiguse rikkumistele, eriti põhiõiguste, siseasjade, õiguse, siseturu, tervishoiu, tarbijate, transpordi, maksustamise, põllumajanduse ja maaelu arengu ning keskkonna valdkonnas; on seisukohal, et petitsioonid annavad tunnistust siiani sagedastest ja laialdastest ELi õigusaktide ebatäieliku ülevõtmise ja puuduliku jõustamise juhtumitest, mis viivad ELi õiguse väärkohaldamiseni; rõhutab, et selline olukord nõuab liikmesriikidelt suuremaid jõupingutusi ja komisjonilt jätkuvat järelevalvet; juhib eriti tähelepanu suurele hulgale esitatud petitsioonidele, milles teatatakse puudega isikute diskrimineerimisest ja nende suhtes tõkete kohaldamisest;
33. juhib tähelepanu sellele, et dialoogis mõnede liikmesriikide ja piirkondadega on jätkuvalt raskusi, kuna need tõrguvad andmast nõutud dokumente või selgitusi;
34. tunneb heameelt komisjoni talituste pühendunud tegevuse üle teabevahetuse intensiivistamisel petitsioonikomisjoniga ning soovib taas korrata järgimisi nõudmisi:
- a) parem suhtlus osapoolte vahel, eriti pidades silmas komisjoni algatatavaid ja käsitletavaid rikkumismenetlusi, sealhulgas EU Piloti menetlus, et kindlustada parlamendi nõuetekohane teavitamine selleks, et õigusraamistikku pidevalt täiustada;
 - b) jõupingutuste tegemine asjakohase teabe edastamiseks petitsioonikomisjonile uurimist ja rikkumismenetlusi käsitlevate petitsioonide kohta mõistliku aja jooksul, mis võimaldab komisjonil vastata kodanike pöördumistele tõhusamalt;
 - c) komisjoni nõusolek võtta oma teatiste koostamisel ja õigusaktide muudatuste ettevalmistamisel arvesse petitsioonikomisjoni raporteid ja eelkõige nendes sisalduvaid leide ja soovitusi;
35. mõistab hukka asjaolu, et parlament, kes esindab otseselt Euroopa kodanikke ning on nüüd täieõiguslik kaasseadusandja ja üha tihedamalt kaasatud kaebuste menetlemisse, eelkõige parlamentaarsete küsimuste ja petitsioonikomisjoni tegevuse kaudu, ei saa ikka veel automaatselt läbipaistvat ja õigeaegset teavet ELi õigusaktide rakendamise kohta, hoolimata asjaolust, et selline teave on ülioluline nii juurdepääsetavuse ja õiguskindluse suurendamiseks Euroopa kodanike jaoks kui ka kõnealuste õigusaktide parandamiseks mõeldud muudatusettepanekute vastuvõtmiseks; on arvamusel, et parem suhtlus Euroopa Parlamendi ja riikide parlamentide vahel oleks selles osas kasulik edasiminekuks; nõuab tungivald tõhusamat ja tulemuslikumat koostööd ELi institutsioonide vahel ning ootab, et komisjon kohaldaks heas usus sätet tema suhteid parlamendiga käsitlevas muudetud raamkõkkuleppes, mille kohaselt peab komisjon tegema parlamendile kättesaadavaks kokkuvõtliku teabe kõikidest rikkumismenetlustest alates ametliku teatamise kirjast, sealhulgas kui parlament soovib, siis rikkumismenetlustega seotud küsimustes;
36. nõuab, et parlamendi kõigis pädevates peadirektoraahtides (IPOL, EXPO ning teadusuuringute ja innovatsiooni peadirektoraaht) loodaks automaatne süsteem parlamendis kaasotsustamismenetluse ja seadusandliku tavamenetluse korras vastu võetud peamiste ELi õigusnormide mõju järeelhindamiseks, k.a koostöö abil riikide parlamentidega;

37. juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa Kohus tõi esile, et „liikmesriikide ametiasutuste tekitatud kahju jääb täielikult nende asutuste vastutusalasse ja riiklikud kohtud saavad ainsana nõuda sellise kahju hüvitamist”¹; rõhutab seetõttu, kui oluline on tugevdada riikliku tasandi õiguskaitselahendusi, mis lubavad kaebuste esitajatel teostada oma õigusi otsesemalt ja isiklikumalt;
38. märgib, et õigusvaldkonnas on suurem osa kodanike kaebusi seotud liikumisvabaduse ja isikuandmete kaitsega; kordab, et vaba liikumise õigus on üks Euroopa Liidu toimimise lepingus sätestatud neljast ELi põhivabadusest ning see õigus on kõikidel Euroopa kodanikel; tuletab meelde, et kuna tegemist on ühega Euroopa Liidu põhivabadustest, tuleb ELi kodanike õigust teistes liikmesriikides vabalt liikuda, elada ja töötada kindlalt hoida ja kaitsta;
39. rõhutab, et Euroopa ühise varjupaigasüsteemi täielik ülevõtmine ja tõhus rakendamine on absoluutne prioriteet; kutsub liikmesriike üles tegema kõik endast oleneva, et võtta uus varjupaigapakett üle korrektselt, õigeaegselt ja täielikult;
40. märgib, et siseasjade valdkonnas oli 2012. aastal pooleli 22 ja 2013. aastal 44 rikkumismenetlust; taunib asjaolu, et 2013. aastal alustati enamikku hilinenud rikkumismenetlustest direktiivi 2011/36/EL (milles käsitletakse inimkaubanduse tõkestamist ja sellevastast võitlust) hilinenud ülevõtmise tõttu; märgib, et varjupaiga küsimuses on endiselt esitatud väga arvukalt kaebusi;
41. märgib, et õigusvaldkonnas oli 2012. aastal pooleli 61 ja 2013. aastal 67 rikkumismenetlust; osutab sellele, et enamik nendest menetlustest puudutas kodakondsust ja isikute vaba liikumist; taunib asjaolu, et enamikku hilinenud ülevõtmisega seotud rikkumismenetlustest alustati direktiivi 2010/64/EL (õiguse kohta suulisele ja kirjalikule tõlkele kriminaalmenetluses) hilinenud ülevõtmise tõttu; väljendab muret õigusvaldkonnaga seotud kaebuste arvu olulise suurenemise pärast 2013. aastal;
42. tunneb heameelt selle üle, et viimastel aastatel on tehtud märkimisväärseid edusamme kahtlustatavate või süüdistatavate isikute kaitseõiguste tugevdamisel ELis; rõhutab, et äärmiselt oluline on võtta kõik nõukogu teekaardis (kahtlustatavate ja süüdistatavate isikute menetlusõiguste tugevdamise kohta kriminaalmenetluses) sätestatud meetmed üle õigeaegselt, täielikult ja korrektselt; juhib tähelepanu sellele, et need meetmed on väga olulised kriminaalasjades tehtava ELi õigusala koostöö korraliku toimimise seisukohast;
43. rõhutab, et inimkaubandus on raske kuritegu ning kujutab endast inimõiguste ja inimväärikuse rikkumist, millega liit ei saa leppida; taunib asjaolu, et inimkaubanduse teel ELi jõudvate ja EList lahkuvate inimeste arv kasvab; osutab sellele, et kuigi on olemas piisav õigusraamistik, on selle tegelik rakendamine liikmesriikides ikka veel puudulik; rõhutab, et praegune olukord Vahemerel on inimkaubanduse tõenäosust suurendanud, ning palub liikmesriikidel olla selliste kuritegude toimepanijatega äärmiselt range ja kaitsta ohvreid nii hästi kui võimalik;

¹ Vt kohtuotsust kohtuasjas 175/84.

44. tuletab meelde, et Lissaboni lepingu protokolliga nr 36 ette nähtud ülemineku periood lõppes 1. detsembril 2014; rõhutab, et selle ülemineku perioodi lõpule peab järgnema endise kolmanda samba meetmete ja nende liikmesriikide õigusaktides rakendamise hoolikas hindamine; juhib tähelepanu sellele, et 2015. aasta aprilli seisuga ei ole Euroopa Parlamenti teavitatud kõigi Lissaboni lepingu eelsete õigusala ja politseikoostöö valdkonna õigusaktide praegusest olukorrast kõigis liikmesriikides; palub komisjonil järgida lojaalse koostöö põhimõtet ja teha kõnealune teave Euroopa Parlamendile võimalikult kiiresti kättesaadavaks;
45. tuletab meelde, et Euroopa Ülemkogu 2014. aasta juuni järeldustes nimetati vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala järgmise viie aasta üldprioriteedina olemasolevate õigusaktide ja poliitikameetmete järjepidevat ülevõtmist, tõhusat rakendamist ja konsolideerimist; palub komisjonil pöörata rohkem tähelepanu selle kontrollimisele ja tagamisele, et liikmesriigid rakendaksid ELi õigust ka tegelikkuses; on seisukohal, et see peab olema poliitiline prioriteet, arvestades suurt lõhet, mis valitseb sageli liidu tasandil vastu võetud poliitika ja selle riikide tasandil rakendamise vahel; ergutab riikide parlamente osalema rohkem Euroopa tasandi aruteludes ning ELi õiguse kohaldamise järelevalves, eelkõige siseasjade valdkonnas;
46. rõhutab, et oma 11. septembri 2013. aasta resolutsioonis Euroopa ohustatud keelte ja keelelise mitmekesisuse kohta Euroopa Liidus tuletas parlament meelde, et komisjon peaks pöörama tähelepanu asjaolule, et mõned liikmesriigid ja piirkonnad seavad oma poliitikaga ohtu keelte püsijäämise oma territooriumil, isegi kui need keeled ei ole Euroopa kontekstis ohus, ning kutsus komisjoni üles tegelema haldus- ja õiguslike tõketega, mis takistavad ohustatud keeltega seotud projekte, kuna tegemist on arvuliselt väikeste keelekogukondadega; palub komisjonil sellega seoses võtta ELi õiguse kohaldamise hindamisel hoolikalt arvesse vähemusrühmadesse kuuluvate isikute õigusi;
47. rõhutab, et mitte ainult vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala valdkonnas, vaid ka teistes poliitikavaldkondades tuleb parandada kodanike juurdepääsu teabele ja dokumentidele ELi õiguse kohaldamise kohta; palub komisjonil selgitada välja parimad võimalikud viisid selle saavutamiseks, kasutada olemasolevaid teavitamisvahendeid läbipaistvuse suurendamiseks ning tagada nõuetekohane juurdepääs teabele ja dokumentidele ELi õiguse kohaldamise kohta; palub komisjonil teha ettepanek võtta vastu õiguslikult siduv instrument kodanike kaebuste menetlemise halduskorra kohta;
48. tuletab meelde, et tegeliku Euroopa õigusruumi sujuv toimimine viisil, mis põhineb liikmesriikide erinevate õigussüsteemide ja traditsioonide austamisel, on ELi seisukohast ülioluline ning et ELi õigusaktide täielik, korrektne ja õigeaegne rakendamine on selle eesmärgi täitmiseks vajalik eeltingimus;
49. rõhutab, et üks seitsmenda keskkonnaalase tegevusprogrammi prioriteetidest on rakendamise parandamine;
50. peab kahetsusväärseks asjaolu, et liikmesriigid võtavad jätkuvalt paljusid ELi keskkonna- ja tervishoiualaseid õigusakte üle hilinenult ja ebakorrektselt ning kohaldavad neid halvasti; märgib, et komisjoni 31. aastaaruandest ELi õiguse kohaldamise kohta ilmneb, et 2013. aastal algatati kõige rohkem rikkumismenetlusi keskkonna valdkonnas; tuletab meelde, et keskkonnapoliitika mitterakendamise kulud –

sealhulgas rikkumismenetluste kulud – on suured, hinnanguliselt ligikaudu 50 miljardit eurot aastas (COWI et al., 2011); rõhutab veel, et keskkonnapoliitika rakendamine oleks sotsiaal-majanduslikust seisukohast väga kasulik, kuid seda ei ole kulude-tulude analüüsid alati välja toodud;

51. kutsub komisjoni üles olema ELi keskkonnaalaste õigusaktide kohaldamise suhtes rangem ning viima läbi keskkonnasaastega seotud rikkumiste kiiremaid ja tõhusamaid uurimisi;
52. kutsub komisjoni üles rakendama keskkonnadirektiivide hilinenud ülevõtmise suhtes jõulisemaid meetmeid ning kasutama rohkem karistumakseid;
53. kutsub komisjoni üles esitama uut ettepanekut õiguskaitse kättesaadavuse kohta keskkonnaalastes küsimustes ning ettepanekut keskkonnakontrolli kohta, võimaluse korral bürokraatiat ja halduskulu suurendamata;
54. rõhutab vajadust säilitada kõrgetasemeline keskkonnakaitse ning hoiatab rikkumiste suure arvu seostamise eest vajadusega vähendada keskkonnaalaste õigusaktide eesmärkide taset;
55. väljendab muret asjaolu pärast, et komisjoni õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi (REFIT) puudutavas kommunikatsioonipoliitikas liialdatakse keskkonna- ja tervishoiualaste õigusaktide rakendamise raskusi; rõhutab, et keskkonna-, toiduohutus- ja tervishoiustandardeid ei tohiks programmi REFIT raames kahjustada; tunnistab vajadust parema õigusloome järele ning on arvamusel, et regulatiivse lihtsustamisega peaks muu hulgas lahendama rakendamisel ilmnunud probleeme; on seisukohal, et programmiga REFIT tuleks kodanike ja ettevõtete jaoks saavutada tulemused kõige vähem koormaval viisil;
56. tunneb heameelt uue tava üle, mille kohaselt võib komisjon põhjendatud juhtudel paluda liikmesriikidel lisada ülevõtmismeetmetest teatamisel selgitavad dokumendid; kordab siiski oma nõudmist direktiivide ülevõtmise kohustuslike vastavustabelite järele, mis peaksid olema üldsusele kättesaadavad kõikides ELi keeltes, ja peab kahetsusväärseks asjaolu, et programm REFIT on komisjoni ühepoolse otsuse tulemus, millele ei eelnenud tõelist ühiskondlikku ega parlamentaarset dialoogi;
57. märgib, et seoses programmiga REFIT peaks komisjon soodustama dialoogi õigusloome kvaliteedi üle kodanikega, liikmesriikidega, ettevõtjatega ja laiemalt kodanikuühiskonnaga, et tagada ELi õigusaktide kvaliteedi ja sotsiaalsete aspektide säilimine ning et üht ideaali ei järgitaks teist kahjustades;

o

o o

58. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

18.6.2015

KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS

õiguskomisjonile

ELi õiguse kohaldamise järelevalvet käsitleva 30. ja 31. aastaaruande (2012–2013) kohta (2014/2253(INI))

Arvamuse koostaja: Jytte Guteland

ETTEPANEKUD

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon palub vastutaval õiguskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et üks seitsmenda keskkonnaalase tegevusprogrammi prioriteetidest on rakendamise parandamine;
2. rõhutab, et komisjonil on pädevus ja kohustus kontrollida ELi õiguse kohaldamist ning algatada rikkumismenetlusi iga liikmesriigi vastu, kes ei ole täitnud oma aluslepingutest tulenevaid kohustusi;
3. märgib, et kodanikud ja ettevõtted eeldavad, et õigusraamistik on lihtne, prognoositav ja usaldusväärne;
4. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles koordineerima oma pingutusi õigusloomeprotsessi varasemas etapis, eesmärgiga tagada, et lõpptulemust saab rakendada tõhusamalt;
5. märgib, et ELi õiguse hilinenud ja ebaõige ülevõtmine ning halb kohaldamine võib tuua kaasa erinevused liikmesriikide vahel ning moonutada võrdseid tingimusi kogu ELis;
6. peab kahetsusväärseks asjaolu, et liikmesriigid võtavad jätkuvalt paljusid ELi keskkonna- ja tervishoiualaseid õigusakte üle hilinenult, ebaõigesti ning kohaldavad neid halvasti; märgib, et komisjoni 31. aastaaruandes ELi õiguse kohaldamise kohta näidatakse, et 2013. aastal algatati kõige rohkem rikkumismenetlusi keskkonnavaldkonnas; tuletab meelde, et keskkonnapoliitika mitterakendamise kulud – sealhulgas rikkumismenetluste kulud – on suured, hinnanguliselt ligikaudu 50 miljardit eurot aastas (COWI et al., 2011); rõhutab veel, et keskkonnapoliitika rakendamine oleks sotsiaalmajanduslikust seisukohast väga kasulik, mida ei ole kulude-tulude analüüsid alati välja toodud;

7. kutsub komisjoni üles olema ELi keskkonnaalaste õigusaktide kohaldamise suhtes rangem ning viima läbi keskkonnasaastega seotud rikkumiste kiiremaid ja tõhusamaid uurimisi;
8. kutsub komisjoni üles kohtlema kõiki liikmesriike võrdselt, olenemata nende suurusest või sellest, millal nad ELiga liitusid;
9. juhib tähelepanu asjaolule, et neli sektorit, kus algatati 2013. aastal hilinevad ülevõtmise tõttu suurim arv uusi rikkumismenetlusi, olid järgmised: keskkond (168 menetlust), tervishoid ja tarbijakaitse (58), siseturg ja teenused (47) ning transport (36); rõhutab veel, et parlamendil on olnud petitsioonide abil võimalus juhtida komisjoni tähelepanu puudustele ELi keskkonnaõiguse kohaldamises liikmesriikides;
10. kutsub komisjoni üles rakendama keskkonnadirektiivide hilinevad ülevõtmise suhtes jõulisemaid meetmeid ning kasutama rohkem karistumakseid;
11. kiidab heaks komisjoni pingutused lahendada rakendamisprobleemid mitteametlikult; palub komisjonil parandada ELi katseplatvormi tõhusust ja läbipaistvust ning tugevdada mitmetasandilist koostööd platvormi kaudu riiklike, piirkondlike ja kohalike asutuste vahel, eesmärgiga lihtsustada ELi õiguse nõuetekohast ja terviklikku kohaldamist; nõuab tungivalt, et komisjon hakkaks kasutama maksimaalsel läbipaistvusel põhinevat lähenemisviisi, tagades üldsuse huvitatud liikmetele kogu kättesaadava teabe, sealhulgas rikkumismenetlusele eelneva uurimise kohta; nõuab tungivalt, et komisjon jätkaks ametlike rikkumismenetlustega juhul, kui liikmesriigid ei rakenda mitteametlikke kokkuleppeid nõuetekohaselt;
12. kutsub komisjoni üles selleks, et kaotada vajadus rikkumismenetluse järele, koostama võimaluse korral mitteametlikud eeskirjad liikmesriikidega konsulteerimise standardmenetluse kohta, et muuta järelevalve ja jõustamine prognoositavamaks;
13. tunneb heameelt üldsuse, ettevõtete ja organisatsioonide rolli üle ELi õiguse võimalikule rikkumisele tähelepanu juhtimisel, ning rõhutab nende rolli olulisust;
14. rõhutab, kui oluline on parlamendi roll petitsioonide ja küsimuste osas, mille abil juhitakse tähelepanu ELi õiguse kohaldamise puudustele liikmesriikides;
15. märgib, et ELi õiguse halva kohaldamise osas tugineb komisjon peamiselt kaebustele; peab kahetsusväärseks asjaolu, et tihtipeale tegeletakse üksikute kaebustega märkimisväärse hilinemisega; julgustab komisjoni tegelema kõigi juhtumitega, asetades esikohale strateegilise tähtsusega juhtumid ning presedente loovad juhtumid, mis võivad eeldatavasti olla eriti olulised plaanitud keskkonnanäeasmärkide saavutamisel, ning jälgima tähelepanelikult juhtumeid, mis ulatuvad üle piiride; peale selle kutsub komisjoni üles andma kaebuste esitajatele nõuetekohaselt ja läbipaistval moel ning õigeaegselt teada argumentidest, mille liikmesriigid esitasid vastuseks kaebusele;
16. kutsub komisjoni üles esitama uut ettepanekut õiguskaitse kättesaadavuse kohta keskkonnaalastes küsimustes ning ettepanekut keskkonnakontrolli kohta, võimaluse korral bürokraatiat ja halduskulu suurendamata;
17. väljendab muret asjaolu üle, et komisjoni õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse

programmi puudutavas kommunikatsioonipoliitikas liialdatakse keskkonna- ja tervishoiualaste õigusaktide rakendamise raskusi; rõhutab, et keskkonna-, toiduohutus- ja tervishoiustandardeid ei tohiks õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi (REFIT) raames kahjustada; tunnistab vajadust parema õigusloome järele ning on arvamusel, et regulatiivse lihtsustamisega peaks muu hulgas lahendama rakendamisel ilmnunud probleeme; on seisukohal, et programmiga REFIT tuleks kodanikele ja ettevõtetele tuua tulemused kõige vähem koormaval moel;

18. nõuab tungivalt, et komisjon võtaks õigusaktide koostamisel ja hindamisel rohkem arvesse seda, milliseid takistusi need võivad VKEdele põhjustada;
19. märgib, et komisjon kasutab terminit „liigpüüdlik rakendamine” („gold plating”), millega osutatakse kohustustele, mis ületavad ELi nõudmisi: ülemäärased normid, suunised ja menetlused riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil, mis segavad eeldatavate poliitiliste eesmärkide saavutamist; kutsub komisjoni üles määratlema selgelt mõistet „liigpüüdlik rakendamine”; rõhutab, et nimetatud määratlus peab selgitama, et liikmesriikidel on õigus kehtestada vajaduse korral rangemaid standardeid, võttes samal ajal arvesse asjaolu, et suurem ühtlustamine ELi keskkonnaõiguse rakendamisel on oluline siseturu toimimise jaoks;
20. rõhutab vajadust säilitada kõrgetasemeline keskkonnakaitse ning hoiatab rikkumiste suure arvu seostamise eest vajadusega vähendada keskkonnaalaste õigusaktide eesmärkide taset.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	17.6.2015						
Lõpphääletuse tulemus	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">56</td> </tr> <tr> <td>–:</td> <td style="text-align: right;">0</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">3</td> </tr> </table>	+:	56	–:	0	0:	3
+:	56						
–:	0						
0:	3						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marco Affronte, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Lynn Boylan, Nessa Childers, Alberto Cirio, Birgit Collin-Langen, Mireille D’Ornano, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Iratxe García Pérez, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Pavel Poc, Marcus Pretzell, Frédérique Ries, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Nikos Androulakis, Renata Briano, Nicola Caputo, Fredrick Federley, Anthea McIntyre, James Nicholson, Jens Nilsson, Marijana Petir, Sirpa Pietikäinen, Gabriele Preuß, Bart Staes, Tibor Szanyi, Tom Vandenkendelaere						

30.6.2015

KODANIKUVABADUSTE, JUSTIITS- JA SISEASJADE KOMISJONI ARVAMUS

õiguskomisjonile

ELi õiguse kohaldamise järelevalvet käsitleva 30. ja 31. aastaaruande (2012– 2013) kohta (2014/2253(INI))

Arvamuse koostaja: Traian Ungureanu

ETTEPANEKUD

Kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon palub vastutaval õiguskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. märgib, et siseasjade valdkonnas oli 2012. aastal avatud 22 ja 2013. aastal 44 rikkumismenetlust; taunib asjaolu, et 2013. aastal alustati enamikku hilinevad ülevõtmisega seotud rikkumismenetlustest direktiivi 2011/36/EL¹ (milles käsitletakse inimkaubanduse tõkestamist ja sellevastast võitlust) hilinevad ülevõtmise tõttu; märgib, et varjupaiga küsimuses on endiselt esitatud väga arvukalt kaebusi;
2. märgib, et justiitsvaldkonnas oli 2012. aastal avatud 61 ja 2013. aastal 67 rikkumismenetlust; osutab sellele, et enamik nendest menetlustest puudutas kodakondsust ja isikute vaba liikumist; taunib asjaolu, et enamikku hilinevad ülevõtmisega seotud rikkumismenetlustest alustati direktiivi 2010/64/EL² (õiguse kohta suulisele ja kirjalikule tõlkele kriminaalmenetluses) hilinevad ülevõtmise tõttu; väljendab muret justiitsvaldkonna kaebuste arvu olulise suurenemise pärast 2013. aastal;
3. tunneb heameelt selle üle, et viimastel aastatel on tehtud märkimisväärseid edusamme kahtlustatavate või süüdistatavate isikute kaitseõiguste tugevdamisel ELis; rõhutab, et äärmiselt oluline on võtta nõukogu teekaardis³ (kahtlustatavate ja süüdistatavate isikute menetlusõiguste tugevdamise kohta kriminaalmenetluses) sätestatud kõik meetmed üle

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta direktiiv 2011/36/EL, milles käsitletakse inimkaubanduse tõkestamist ja sellevastast võitlust ning inimkaubanduse ohvrite kaitset ja millega asendatakse nõukogu raamotsus 2002/629/JSK (ELT L 101, 15.4.2011, lk 1).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. oktoobri 2010. aasta direktiiv 2010/64/EL õiguse kohta suulisele ja kirjalikule tõlkele kriminaalmenetluses (ELT L 280, 26.10.2010, lk 1).

³ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta resolutsioon teekaardi kohta, mille eesmärk on tugevdada kahtlustatavate või süüdistatavate isikute menetlusõigusi kriminaalmenetluses (ELT C 295, 4.12.2009, lk 1).

õigeaegselt, täielikult ja korrektselt; juhib tähelepanu sellele, et need meetmed on väga olulised kriminaalasjades tehtava ELi õigusosalase koostöö korraliku toimimise seisukohast;

4. märgib, et justiitsvaldkonnas on suurem osa kodanike kaebusi seotud liikumisvabaduse ja isikuandmete kaitsega; kordab, et vaba liikumise õigus on üks Euroopa Liidu toimimise lepingus sätestatud neljast ELi põhivabadusest ning see õigus on kõikidel Euroopa kodanikel; tuletab meelde, et kuna tegemist on ühega Euroopa Liidu põhivabadustest, tuleb ELi kodanike õigust teistes liikmesriikides vabalt liikuda, elada ja töötada kindlalt hoida ja kaitsta;
5. rõhutab, et Euroopa ühise varjupaigasüsteemi täielik ülevõtmine ja tõhus rakendamine on absoluutne prioriteet; kutsub liikmesriike üles tegema kõik endast oleneva, et võtta uus varjupaigapakett üle korrektselt, õigeaegselt ja täielikult;
6. rõhutab, et inimkaubandus on raske kuritegu ning kujutab endast inimõiguste ja inimväärikuse rikkumist, millega liit ei saa leppida; taunib asjaolu, et inimkaubanduse teel ELi jõudvate ja EList lahkuvate inimeste arv kasvab; osutab sellele, et kuigi olemas on piisav õigusraamistik, on selle tegelik rakendamine liikmesriikides ikka veel puudulik; rõhutab, et praegune olukord Vahemerel on inimkaubanduse tõenäosust suurendanud, ning palub liikmesriikidel olla selliste kuritegude toimepanijatega äärmiselt range ja kaitsta ohvreid nii hästi kui võimalik;
7. toonitab, et liikmesriigid peaksid kasutama tõhusalt ära olemasolevaid sätteid humanitaarkaalu- ja elustel antavate viisade kohta, sest see võib muude võimaluste kõrval kujutada endast alternatiivi ebaseaduslike sisserännumarsruutide kasutamisele, kuna nii võimaldatakse kolmandate riikide elanikele ohutut ja seaduslikku viisi riiki sisenemiseks;
8. tuletab meelde, et Lissaboni lepingu protokolliga 36 ette nähtud üleminekuperiood lõppes 1. detsembril 2014; rõhutab, et selle üleminekuperioodi lõpule peab järgnema endise kolmanda samba meetmete ja nende liikmesriikide õigusaktides rakendamise hindamise täpne protsess; juhib tähelepanu sellele, et 2015. aasta aprilli seisuga ei ole Euroopa Parlamenti teavitatud õigusosalase ja politseikoostöö valdkonna Lissaboni lepingu eelsete õigusaktide praegusest olukorrast igas liikmesriigis; palub komisjonil järgida lojaalse koostöö põhimõtet ja teha kõnealune teave Euroopa Parlamendile võimalikult kiiresti kättesaadavaks;
9. toonitab asjaolu, et ELi toimimise lepingu artikli 80 kohaselt juhitudakse piirikontrolle, varjupaika ja sisserännet käsitlevas ELi poliitikas solidaarsuse ja vastutuse õiglase jagamise põhimõtetest, ning juhib tähelepanu asjaolule, et ELi toimimise lepingu artiklit 80 ei ole alati nõuetekohaselt kohaldatud ning seda võib käsitleda kui aluslepingu sätete rikkumist;
10. tuletab meelde, et Euroopa Liidu põhiõiguste harta on õiguslikult siduv; kutsub komisjoni kui aluslepingute täitmise järelevalvajat üles jälgima hoolikalt Euroopa Liidu lepingu artikli 2 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta õiguslike põhimõtete täitmist ning tagama ELi õiguse rakendamise liikmesriikides kooskõlas harta sätetega; palub komisjonil kasutada Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti eksperditeadmisi, et teha kindlaks juhtumid, kus Euroopa Liidu lepingu artikli 2 sätteid koostoimes hartaga rikutakse, ning palub komisjonil alustada selliste rikkumiste ilmnemisel rikkumismenetlust;

11. tuletab meelde, et Euroopa Ülemkogu 2014. aasta juuni järeldustes nimetati vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala järgmise viie aasta üldprioriteedina olemasolevate õigusaktide ja poliitikameetmete järjepidevat ülevõtmist, tõhusat rakendamist ja konsolideerimist; palub komisjonil pöörata rohkem tähelepanu selle kontrollimisele ja tagamisele, et liikmesriigid rakendaksid ELi õigust ka tegelikkuses; on seisukohal, et see peab olema poliitiline prioriteet, arvestades suurt lõhet, mis valitseb sageli liidu tasandil vastu võetud poliitika ja selle riikide tasandil rakendamise vahel; ergutab riikide parlamente osalema rohkem Euroopa tasandi aruteludes ning ELi õiguse kohaldamise järelevalves, eelkõige siseasjade valdkonnas;
12. rõhutab, et oma 11. septembri 2013. aasta resolutsioonis Euroopa ohustatud keelte ja keelelise mitmekesisuse kohta Euroopa Liidus¹ tuletas parlament meelde, et komisjon peaks pöörama tähelepanu asjaolule, et mõned liikmesriigid ja piirkonnad seavad oma poliitikaga ohtu keelte püsijäämise oma territooriumil, isegi kui need keeled ei ole Euroopa kontekstis ohus, ning kutsus komisjoni üles tegelema haldus- ja õiguslike tõketega, mis takistavad ohustatud keeltega seotud projekte, kuna tegemist on arvuliselt väikeste keelekogukondadega; palub komisjonil sellega seoses võtta ELi õiguse kohaldamist hinnates hoolikalt arvesse vähemusrühmadesse kuuluvate isikute õigusi;
13. rõhutab, et mitte ainult vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala valdkonnas, vaid ka teistes poliitikavaldkondades tuleb parandada kodanike juurdepääsu teabele ja dokumentidele ELi õiguse kohaldamise kohta; palub komisjonil selgitada välja parimad võimalikud viisid selle saavutamiseks, kasutada olemasolevaid teavitamisvahendeid läbipaistvuse suurendamiseks ja tagada nõuetekohane juurdepääs teabele ja dokumentidele ELi õiguse kohaldamise kohta; palub komisjonil teha ettepanek võtta vastu õiguslikult siduv instrument kodanike kaebuste menetlemise halduskorra kohta;
14. tuletab meelde, et Euroopa Liidu institutsioonid ning eelkõige komisjon ja nõukogu peavad täielikult kohaldama ja täitma läbipaistvuse ja dokumentide juurdepääsetavuse küsimuses ELi õigust ja väljakujunenud kohtupraktikat; nõuab sellega seoses määruse (EÜ) nr 1049/2001² (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele) ning sellega seotud Euroopa Liidu Kohtu otsuste tulemuslikku kohaldamist;
15. tervitab komisjoni poolt viimastel aastatel tehtud jõupingutusi ja tunnustab erinevaid meetmeid, mis on kehtestatud liikmesriikide abistamiseks rakendamisel (vastavustabelid, vastavuskontroll, tulemustabelid ja baromeetrid, suunised jne); arvab siiski, et teave ELi õiguse rakendamise kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala valdkonnas peaks olema struktureeritum, üksikasjalikum, läbipaistvam ja kättesaadavam; juhib tähelepanu sellele, et iga-aastast järelevalvearuannet võiks täiendada muud meetmed, mis võimaldaksid Euroopa Parlamendil olla korrapärasemalt ja põhjalikumalt kursis rakendamise seisuga, viivituste, ebakorrekse ülevõtmise, ebakorrekse rakendamise ja rikkumismenetlustega kõigi justiits- ja siseasjade, aga ka muude valdkondade vastuvõetud õigusaktide puhul; palub, et komisjon teeks vastavalt Euroopa Parlamendi ja Euroopa

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0350.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43).

Komisjoni suhete raamkokkuleppe¹ punkti 44 teisele lõigule parlamendile kättesaadavaks kokkuvõtliku teabe kõikidest rikkumismenetlustest, mis on algatatud endise kolmanda samba vahendite ja seotud küsimuste suhtes;

16. tuletab meelde, et tegeliku Euroopa õigusruumi sujuv toimimine viisil, millega austatakse liikmesriikide erinevaid õigussüsteeme ja traditsioone, on ELi seisukohast ülioluline ning ELi õigusaktide täielik, korrektne ja õigeaegne rakendamine on selle eesmärgi täitmiseks vajalik eeltingimus.

¹ ELT L 304, 20.11.2010, lk 47.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	25.6.2015
Lõpphääletuse tulemus	+: 47 -: 6 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jan Philipp Albrecht, Malin Björk, Caterina Chinnici, Ignazio Corrao, Laura Ferrara, Lorenzo Fontana, Kinga Gál, Ana Gomes, Nathalie Griesbeck, Monika Hohlmeier, Filiz Hyusmenova, Sophia in 't Veld, Iliana Iotova, Eva Joly, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Timothy Kirkhope, Barbara Kudrycka, Kashetu Kyenge, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Monica Macovei, Vicky Maeijer, Roberta Metsola, Louis Michel, Claude Moraes, Alessandra Mussolini, József Nagy, Péter Niedermüller, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Helga Stevens, Traian Ungureanu, Bodil Valero, Cecilia Wikström, Tomáš Zdechovský
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Hugues Bayet, Kostas Chrysogonos, Carlos Coelho, Pál Csáky, Daniel Dalton, Marek Jurek, Petra Kammerevert, Jeroen Lenaers, Andrejs Mamikins, Emil Radev, Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy, Barbara Spinelli, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Axel Voss, Elissavet Vozemberg
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 200 lg 2)	Franc Bogovič, Eugen Freund

18.6.2015

PÕHISEADUSKOMISJONI ARVAMUS

õiguskomisjonile

ELi õiguse kohaldamise järelevalvet käsitleva 30. ja 31. aastaaruande (2012–2013) kohta (2014/2253(INI))

Arvamuse koostaja: Fabio Massimo Castaldo

ETTEPANEKUD

Põhiseaduskomisjon palub vastutaval õiguskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. märgib, et kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 27. oktoobri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta¹ on komisjon andnud kahele seadusandjale aru selle deklaratsiooni rakendamise kohta;
2. tuletab meelde, et Euroopa Liidus, mis on rajatud õigusriigi põhimõttele ning õiguskindlusele ja prognoositavusele, peavad ELi kodanikud õigusega saama esimestena selget, arusaadavat, läbipaistvat ja õigeaegset teavet (interneti ja muude vahendite kaudu) selle kohta, kas ja millised siseriiklikud õigusnormid on ELi õigusaktide ülevõtmisel vastu võetud ning millised riigiasutused vastutavad nende nõuetekohase rakendamise eest;
3. on jätkuvalt seisukohal, et ELi õigusaktid tuleb kõikide liikmesriikide õiguskorda võtta üle nõuetekohaselt ja viivitamatult; nõuab tungivalt, et liikmesriikide ametiasutused väldiksid ülereguleerimise (goldplating) tava, kuna seetõttu tekivad liikmesriikide tasandil rakendamise käigus selged erisused, mis omakorda vähendavad austust Euroopa Liidu õiguse vastu, sest kodanikud saavad teadlikuks märkimisväärtest erinevustest kogu ELis; juhib tähelepanu vajadusele suurendada koostööd Euroopa Parlamendi liikmete ning riiklike ja piirkondlike parlamentide Euroopa asjade komisjonide vahel; tunneb suurt heameelt Lissaboni lepingu uuenduse üle, mille kohaselt saab Euroopa Kohus kehtestada Euroopa Komisjoni taotluse korral liikmesriikidele karistusi hilinenud ülevõtmise eest, ilma et peaks ootama teist otsust; nõuab tungivalt, et ELi institutsioonid (nõukogu, komisjon, EKP) järgiksid ELi esmast õigust (aluslepingud ja põhiõiguste harta), kui nad

¹ ELT C 369, 17.12.2011, lk 15.

kehtestavad teise õiguse eeskirju või võtavad vastu majandus- ja sotsiaalküsimusi puudutavat poliitikat, mis mõjutab inimõigusi ja ühist heaolu;

4. võtab huviga teadmiseks mehhanismi EU Pilot kasutuselevõtu, mis hõlbustab veebipõhise platvormi abil komisjoni ja liikmesriikide suhtlust, et vältida häireid ning hoida võimaluse korral vähegi ära rikkumismenetluste algatamist; tuleb siiski meelde, et EU Pilot on õigusliku staatusega koostöövahend ning annab komisjonile kaalutusõiguse, mis ei vasta nõuetekohastele läbipaistvuse ja aruandluskohustuse normidele; tuleb samuti meelde, et võimalik läbipaistmatus suhtluse sisu ja teabevahetuse osas liikmesriikidega ei tohiks mingil juhul pisendada ELi kodanike õigusriigi põhimõtetest tulenevaid õigusi ega olla ELi lepingu artikli 9 tähenduses otsese või kaudse diskrimineerimise põhjuseks, ja palub, et komisjon teeks järgmist:
 - (a) teavitaks ise kodanikke nõuetekohaselt, ülevaatlikult ja õigeaegselt konsulteerimiste käigust ning järelmeetmetest, mida on võetud nende teatatud võimalike rikkumiste korral;
 - (b) esitaks ettepaneku õiguslikult siduva akti kohta, milles täpsustatakse üksikisikutest kaebuste esitajate ja komisjoni juriidilisi õigusi ja kohustusi, et tagada ka kodanike õigus tõhusale õiguskaitsevahendile, sh kohtueelses menetluses, ja tagada, et täielikult austatakse kodanike õigust heale haldusele, mis on sätestatud põhiõiguste harta artiklis 41;
5. tunneb heameelt uue tava üle, mille kohaselt võib komisjon põhjendatud juhtudel paluda liikmesriikidel lisada ülevõtmismeetmetest teatamisel selgitavad dokumendid; kordab siiski oma nõudmist direktiivide ülevõtmise kohustuslike vastavustabelite järele, mis peaksid olema üldsusele kättesaadavad kõikides ELi keeltes, ja peab kahetsusväärseks asjaolu, et õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programm on komisjoni ühepoolse otsuse tulemus, millele ei eelnenud tõelist ühiskondlikku ega parlamentaarset dialoogi;
6. mõistab hukka asjaolu, et parlament, kes esindab otseselt Euroopa kodanikke ning on nüüd täieõiguslik kaasseadusandja ning üha tihedamalt kaasatud kaebuste menetlusse, eelkõige parlamentaarsete küsimuste ja petitioonikomisjoni tegevuse kaudu, ei saa ikka veel automaatselt läbipaistvat ja õigeaegset teavet ELi õigusaktide rakendamise kohta, hoolimata asjaolust, et selline teave on ülioluline nii juurdepääsetavuse ja õiguskindluse suurendamiseks Euroopa kodanike jaoks kui ka kõnealuste õigusaktide parandamiseks mõeldud muudatusettepanekute vastuvõtmiseks; on arvamusel, et parem suhtlus Euroopa Parlamendi ja riiklike parlamentide vahel oleks selles osas kasulik edasiminekuks; nõuab tõhusamat ja tulemuslikumat koostööd ELi institutsioonide vahel ning ootab, et komisjon kohaldaks heas usus sätet tema suhteid parlamendiga käsitlevas muudetud raamkokkuleppes, mille kohaselt peab komisjon tegema parlamendile kättesaadavaks kogu koondteabe kõigi rikkumismenetluste kohta alates ametlikust teatamiskirjast, sealhulgas kui parlament soovib, siis rikkumismenetlustega seotud küsimustes;
7. nõuab, et kõigis pädevates peadirektoraahtides (IPOL, EXPO ning teadusuuringute ja innovatsiooni peadirektoraaht) loodaks automaatne süsteem Euroopa Parlamendis kaasotsustusmenetluse ja seadusandliku tavamenetluse korras vastuvõetud ELi õigusnormide mõju järelhindamiseks, k.a koostöö abil liikmesriikide parlamentidega;

8. rõhutab, et parlament ja teised ELi institutsioonid peaksid saama üksikasjalikku teavet direktiivide rakendamise kohta igas liikmesriigis, k.a teave nende siseriiklikku õigusesse ülevõtmisega viivitamise kohta;
9. toonitab, et õigusaktide ülevõtmise puhul oleks vaja teatavat homogeensust, ilma et see piiraks nende kohaldamiseks vajalikku aega;
10. nõuab suuremat koostööd komisjoni, liikmesriikide, Euroopa Parlamendi ja riikide parlamentide vahel.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	17.6.2015
Lõpphääletuse tulemus	+ : 21 - : 2 0 : 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Mercedes Bresso, Fabio Massimo Castaldo, Richard Corbett, Pascal Durand, Esteban González Pons, Danuta Maria Hübner, Ramón Jáuregui Atondo, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, György Schöpflin, Barbara Spinelli, Josep-Maria Terricabras, Kazimierz Michał Ujazdowski, Rainer Wieland
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Max Andersson, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, Sylvia-Yvonne Kaufmann, David McAllister, Andrej Plenković, Marcus Pretzell, Helmut Scholz
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 200 lg 2)	Adam Szejnfeld, Csaba Sógor, Dario Tamburrano

20.5.2015

PETITSIOONIKOMISJONI ARVAMUS

õiguskomisjonile

ELi õiguse kohaldamise järelevalvet käsitleva 30. ja 31. aastaaruande (2012–2013) kohta (2014/2253(INI))

Arvamuse koostaja: Rosa Estaràs Ferragut

ETTEPANEKUD

Petitsioonikomisjon palub vastutaval õiguskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. märgib, et ELi õigusaktide rakendamine ja ülevõtmine on jätkuvalt liikmesriikides ebaühtlane ning koos keeleprobleemide, liigse bürokraatia ja teadmiste puudusega on loonud kodanike ootustele mittevastava liidu; märgib, et teises liikmesriigis elada, töötada või ettevõtlusega tegeleda soovivad kodanikud seisavad igapäevaselt silmitsi jätkuvate probleemidega, mis on tingitud ELi õiguse ebaühtlasest rakendamisest liikmesriikide õigussüsteemides;
2. kordab oma seisukohta, et Euroopa Liidu lepingu artikli 17 kohaselt loetakse komisjoni peamiseks ülesandeks aluslepingute täitmise järelevalvet; palub komisjonil jätkata aktiivset järelevalvet ELi õigusaktide kohaldamise üle, et tagada selle õigeaegne ja asjakohane rakendamine ning nõuetekohane ülevõtmine;
3. juhib tähelepanu sellele, et ELi õigusaktide ülevõtmise, kohaldamise ja jõustamise parandamiseks peaks komisjon seadma kooskõla ELi õigusega tegelikult poliitiliseks prioriteediks, tugevdades selleks partnerlust ja koostööd kõigi sidusrühmade vahel, kes osalevad ELi õiguse kujundamises, rakendamises ja jõustamises, ning eelkõige parlamendi ja liikmesriikidega;
4. märgib, et õigus pöörduda petitsiooniga Euroopa Parlamendi poole on üks Euroopa kodakondsuse alussambaid, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 44 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 227; juhib tähelepanu tõsiasjale, et nimetatud õigus pakub vajalikke, kuid ebapiisavaid vahendeid avalikkuse osaluse suurendamiseks Euroopa Liidu otsustusprotsessis ning sellel on oluline roll võimalike lünkade ja liikmesriikide poolsete ELi õiguse rakendamisel esinevate rikkumiste tuvastamisel ja

hindamisel ning ELi institutsioonide nendest teavitamisel; rõhutab sellega seoses petitsioonikomisjoni väga olulist osa ELi kodanike, parlamendi, komisjoni ja liikmesriikide parlamentide vahelise ühenduslülina;

5. rõhutab, et kodanikel, ettevõtjatel, vabaühendustel ja muudel sidusrühmadel on äärmiselt oluline roll selle jälgimisel, millised on puudused liikmesriikide ametiasutuste poolt ELi õigusaktide ülevõtmisel ja kohaldamisel; tunnistab sellega seoses, et parlamendile esitatud petitsioonidel ja komisjonile esitatud kaebustel, aga ka parlamendiliikmete küsimustel on oluline roll, sest need on esimesed märgid ELi õiguse halvast rakendamisest tingitud probleemidest ning aitavad juhtida tähelepanu ELi õiguse väärade kohaldamisele ja võimalikule rikkumisele;
6. juhib tähelepanu sellele, et kodanikud, ettevõtjad, vabaühendused ja muud organisatsioonid esitavad sageli komisjonile kaebusi ning 2013. aastal esitati komisjonile rohkem uusi kaebusi (3505) kui varasemal kolmel aastal ning lahendamata kaebuste koguarv suurenes 19 %; palub komisjonil parandada oma praeguseid tavasid, et teavitada kodanikke õigeaegselt ja asjakohaselt kõigist meetmetest ja sammudest, mida ta teeb nende kaebuste käsitlemisel, sealhulgas teavitada kaebuse esitajat eelnevalt käsitlemise lõpetamisest;
7. tunneb heameelt tõsiasja üle, et komisjon näeb petitsioonides üha rohkem teabeallikat kodanike kaebuste kohta seoses riiklike asutuste ja ka Euroopa Liiduga ning ELi õiguse võimalike rikkumiste kohta õiguse tegeliku rakendamise käigus, nagu on näidanud kahes aastaaruandes petitsioonidele osutatud eriline tähelepanu; märgib, et sellega on kaasnenud asjakohane selliste petitsioonide arvu kasv, mille petitsioonikomisjon on saatnud teabenõudega edasi Euroopa Komisjonile; peab siiski kahetsusväärseks, et paljude petitsioonide kohta komisjonilt vastuse saamine viibib, kui komisjonil palutakse arvamust avaldada;
8. märgib samuti vajadust konstruktiivse dialoogi järele liikmesriikidega petitsioonikomisjonis ning palub asjaomaste petitsioonidega seotud liikmesriikidel saata oma esindajad sõna võtma komisjoni koosolekul;
9. juhib tähelepanu asjaolule, et ELi kodanike või liikmesriigi elanike esitatud petitsioonid viitavad ELi õiguse rikkumistele, eriti põhiõiguste, siseasjade, õiguse, siseturu, tervishoiu, tarbijate, transpordi, maksustamise, põllumajanduse ja maaelu arengu ning keskkonna valdkonnas; on seisukohal, et petitsioonid annavad tunnistust siiani sagedastest ja laialdastest ELi õigusaktide ebatäieliku ülevõtmise ja puuduliku jõustamise juhtumitest, mis viivad ELi õiguse väärkohaldamiseni; rõhutab, et selline olukord nõuab liikmesriikidelt suuremaid jõupingutusi ja komisjonilt jätkuvat järelevalvet; juhib eriti tähelepanu suurele hulgale esitatud petitsioonidele, milles teatatakse puudega isikute diskrimineerimisest ja nende suhtes tõkete kohaldamisest;
10. juhib tähelepanu sellele, et dialoogis mõnede liikmesriikide ja piirkondadega on jätkuvalt raskusi, kuna need tõrguvad andmast nõutud dokumente või selgitusi;
11. väljendab heameelt selle üle, et komisjon tunnistab kaebuse esitaja olulist rolli ELi õiguse

rikkumiste tuvastamisel¹;

12. rõhutab, et hilinevad ülevõtmiste vähenemine on kaua olnud ja peaks jääma komisjoni üheks esmaseks prioriteediks; märgib, et võrreldes 2011. aastal üle võetud 131 direktiiviga tuleb 2013. aastal üle võtta vähem ehk 74 direktiivi; toonitab siiski asjaolu, et 2013. aastal oli 2012. aastaga võrreldes rohkem direktiive üle võtta (74 direktiivi 2013. aastal ja 56 direktiivi 2012. aastal);
13. rõhutab, et direktiivide hilinevad ülevõtmine on nende väikesest arvust hoolimata püsiv probleem, mis takistab kodanikel reaalse kasu saamist; märgib, et ehkki direktiivide õigeaegne ülevõtmine on paljudele liikmesriikidele endiselt probleemiks, on Taani, Läti ja Malta suutnud viimase kolme aasta jooksul hoida hilinevad ülevõtmisega seotud rikkumisuhtumite arvu väga väikese;
14. märgib, et neli poliitikavaldkonda, milles viimased ülevõtmisega seotud rikkumismenetlused algatati, on jätkuvalt keskkond, tervishoid ja tarbijaõigused, siseturg ja teenused ning transport; on seisukohal, et komisjon ja liikmesriigid peaksid pärast probleemsete valdkondade tuvastamist otsustama, milliseid meetmeid võtta selleks, et tagada ELi õigusaktide täielik ja kiire ülevõtmine kõigis valdkondades;
15. rõhutab, et komisjon peaks paremini jälgima direktiivide ülevõtmist enne ülevõtmise tähtaega ja kui on ülevõtmisega viivitamise oht, esitama selgitusi õigusraamistiku kohta nendes valdkondades, et aidata liikmesriikidel parandada rakendamist viisil, millel oleks kasulik mõju kodanikele nende igapäevaelus;
16. märgib, et ELi õigusaktide õigeaegne ülevõtmine on äärmiselt oluline ELi sujuvaks toimimiseks ja seda on ka ELi õiguse nõuetekohane rakendamine; rõhutab, et puudused ja ebajärjepidevad standardid on väga sageli tingitud sellest, et liikmesriigid võtavad ELi õigusaktid üle eri viisil; palub seega komisjonil rakendada paremat läbivaatamise mehhanismi, et kontrollida, kuidas ELi eeskirju liikmesriikides kõigil tasanditel praktikas kohaldatakse ning kuidas kodanikud ja ettevõtjad saavad oma õigusi kasutada;
17. märgib, et kokku lõpetati 731 rikkumismenetlust, kuna asjaomased liikmesriigid tõendasid oma õigusaktide vastavust ELi õigusele; juhib tähelepanu tõsiasi peale, et 2013. aastal tegi Euroopa Kohus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 258 alusel 52 otsust, millest 31 otsust (59,6 %) tehti liikmesriikide kahjuks; tuleb statistika mõistmiseks meelde, et praeguse ni on kohus andnud 3274 (87,3 %) rikkumismenetluses tehtud otsuses õiguse komisjonile; palub komisjonil pöörata erilist tähelepanu kõigi kohtuotsuste tegelikule jõustamisele;
18. märgib, et neli poliitikavaldkonda, kus 2013. aastal algatati enim hilinevad ülevõtmisega seotud rikkumismenetlusi, olid keskkond (168 menetlust), tervishoid ja tarbijaõigused (58), siseturg ja teenused (47) ning transport (36); juhib tähelepanu otsesele ja proportsionaalsele seosele esitatud petitsioonide ja komisjoni algatatud rikkumismenetluste vahel;
19. märgib, et 2013. aasta arvukad rikkumisuhtumid lõpetati enne Euroopa Kohtusse

¹ COM(2012) 0154 (lõplik).

jõudmist, ainult väike osa ehk umbes 6,6 % lõpetati kohtuotsusega; on niisiis seisukohal, et äärmiselt oluline on jälgida ka edaspidi tähelepanelikult liikmesriikide tegevust, arvestades tõsiasi, et mõned petitsioonides käsitletud probleemid jäävad siiski alles ka pärast menetluse lõpetamist;

20. kordab, et komisjonil tuleks keskenduda tõhusale probleemide lahendamisele, tõhusale juhtimisele ja ennetavatele meetmetele, kuid soovib tal kaaluda lisaks ametlikele rikkumismenetlustele uusi viise, mille abil parandada ELi õigusaktide ülevõtmist ja jõustamist;
21. märgib, et liikmesriikide järkjärguline liitumine süsteemiga EU Pilot lõppes 2012. aasta juunis, kui liitusid Malta ja Luksemburg, ning alates sellest toimib EU Piloti menetlus täiel määral kõigis liikmesriikides; rõhutab, et uute EU Piloti toimikute arv on järk-järgult suurenenud viimasel kolmel aastal ja EU Pilot on siiani andnud märkimisväärseid tulemusi, eriti teabe kogumisel ja kodanikele muret valmistavate konkreetsete olukordade lahendamisel, mida tõestab algatatud rikkumismenetluste väiksem arv viimasel viiel aastal (2900-lt 1300-le); nõuab siiski intensiivsete jõupingutuste jätkamist kodanike teavitamiseks süsteemist EU Pilot; palub komisjonil kaasata petitsioonide esitajad petitsioonidest tulenevatesse EU Piloti menetlustesse, et hõlbustada dialoogi petitsiooni esitajate ja liikmesriikide ametiasutuste vahel; soovib kehtestada lühemad perioodid nende juhtumite jaoks, mida loetakse kiireloomulisteks ja mis eeldavad komisjoni kiiret tegutsemist;
22. väljendab heameelt liikmesriikide jõupingutuste üle lahendada rikkumised ilma kohtumenetluseta EU Piloti menetluse raames, tänu millele on vähenenud ametlike rikkumismenetluste arv; märgib vajadust eespool kirjeldatud menetluse õigusliku staatuse selgitamise, kuid ka tulemusliku ja kiire teabevahetuse järele komisjoni ja liikmesriikide vahel, kuna vastamata jätmine või viivitused teabe edastamisel mõjutavad samuti petitsioonide tõhusat käsitlemist petitsioonikomisjonis;
23. juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa Kohus tõi esile, et „liikmesriikide ametiasutuste tekitatud kahju jääb täielikult nende asutuste vastutusalasse ja riiklikud kohtud saavad ainsana nõuda sellise kahju hüvitamist”¹; rõhutab seega, kui oluline on tugevdada riikliku tasandi õiguskaitsevõimalusi, mis lubavad kaebuste esitajatel teostada oma õigusi otsesemalt ja isiklikumalt²;
24. rõhutab, et on vaja rohkem läbipaistvust, õigusselgust ja teabele juurdepääsu kogu eelrikkumis- ja rikkumismenetluse ajal EU Piloti raames ja seoses aastaruandega ELi õiguse kohaldamise järelevalve kohta, eelkõige kaebuste küsimuses;
25. tunneb heameelt komisjoni talituste pühendunud tegevuse üle teabevahetuse intensiivistamisel petitsioonikomisjoniga ning kinnitab oma soovi, et
 - a) osapoolte vaheline suhtlus paraneks, eriti pidades silmas komisjoni algatatavaid ja käsitletavaid rikkumismenetlusi, sealhulgas EU Piloti menetlus, et kindlustada parlamendi nõuetekohane teavitamine selleks, et õigusraamistikku pidevalt täiustada,

¹ Vt otsust kohtuasjas 175/84.

² Vt otsust kohtuasjas 175/84 ja ettepanekuid sellega seoses dokumendis COM(2012)0095 (lõplik).

b) tehtaks jõupingutusi asjakohase teabe edastamiseks petitsioonikomisjonile uurimist ja rikkumismenetlusi käsitlevate petitsioonide kohta mõistliku aja jooksul, mis võimaldab komisjonil vastata kodanike pöördumistele tõhusamalt,

c) komisjon võtaks oma teatiste koostamisel ja õigusaktide muudatusettepanekute ettevalmistamisel arvesse petitsioonikomisjoni raporteid ja eelkõige nendes sisalduvaid järeldusi ja soovitusi;

26. väljendab rahulolu, et komisjon kasutab aktiivsemalt liikmesriikidele adresseeritud ELi uute õigusaktide rakendamise kavasad, tänu millele väheneb oht, et rakendamine viibib või ei ole korrektne, ning mis ennetavad ülevõtmise ja kohaldamisega seotud probleeme ning mõjutavad omakorda asjaomaste petitsioonide arvu.

27. märgib, et seoses komisjoni algatusega ELi õigusloome kvaliteedi kohta (REFIT), peaks komisjon soodustama dialoogi õigusloome kvaliteedi üle kodanikega, liikmesriikidega, ettevõtjatega ja laiemalt kodanikuühiskonnaga, et tagada ELi õigusaktide kvaliteedi ja sotsiaalsete aspektide säilimine ning et üht ideaali ei järgita teist kahjustades.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	5.5.2015						
Lõpphääletuse tulemus	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">27</td> </tr> <tr> <td>–:</td> <td style="text-align: right;">0</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">3</td> </tr> </table>	+:	27	–:	0	0:	3
+:	27						
–:	0						
0:	3						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Margrete Auken, Beatriz Becerra Basterrechea, Alberto Cirio, Andrea Cozzolino, Pál Csáky, Miriam Dalli, Rosa Estaràs Ferragut, Eleonora Evi, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Peter Jahr, Rikke Karlsson, Notis Marias, Edouard Martin, Marlene Mizzi, Julia Pitera, Laurențiu Rebegea, Sofia Sakorafa, Jarosław Wałęsa, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Anja Hazekamp, György Hölvényi, Jérôme Lavrilleux, Demetris Papadakis, Josep-Maria Terricabras, Ángela Vallina						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 200 lg 2)	Paul Brannen, Norbert Lins, Dario Tamburrano, Martina Werner						

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÖPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	13.7.2015
Lõpphääletuse tulemus	+: 20 -: 3 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Max Andersson, Joëlle Bergeron, Marie-Christine Boutonnet, Jean-Marie Cavada, Kostas Chrysogonos, Rosa Estaràs Ferragut, Dietmar Köster, Gilles Lebreton, António Marinho e Pinto, Emil Radev, Julia Reda, Evelyn Regner, Pavel Svoboda, József Szájer, Axel Voss, Tadeusz Zwiefka
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Angel Dzhambazki, Evelyne Gebhardt, Heidi Hautala, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Virginie Rozière
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 200 lg 2)	Ángela Vallina, Bogdan Brunon Wenta